

Τὸ ὄνομα Μακεδονία ἀποτελεῖ ἱστορική, πολιτιστική καὶ ἐθνική
Κληρονομιά τῆς Ἑλλάδας

Ἀπόφαση-βόμβα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκθέτει τὴν Κυβέρνηση γιὰ τὸ Σκοπιανό*

Πρὸ ἐτῶν, τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο τῆς Χώρας ἔκρινε πὼς «δὲν ὑπάρχει μακεδονικὸ ἔθνος καὶ κατὰ συνέπεια μακεδονικὸς πολιτισμὸς καὶ μακεδονικὴ γλῶσσα».

Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ Κυβέρνηση ἀποφάσισε νὰ θεωρήσει αὐτὰ ὑπαρκτὰ καὶ νὰ τὰ ἐκχωρήσει στὴν γείτονα, μὲ μία «ἱστορική συμφωνία», ὅπως τὴν χαρακτήρισε ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Χώρας.

Εἰδικότερα, ὅσον ἀφορᾷ στὴν Ἀπόφαση τοῦ Α.Π., ὅλα ξεκίνησαν τὸ 2003, ὅταν ἓνα Σωματεῖο στὴν Δυτικὴ Μακεδονία θέλησε νὰ ἀναγνωρισθεῖ (ἀπαιτεῖται δικαστικὴ ἀπόφαση).

Τὸ Πρωτοδικεῖο ἀπέρριψε τὴν αἴτηση ἐγγραφῆς του.

Τότε ὑπέβαλε ἔφεση καὶ τὸ Ἐφετεῖο μὲ μία ἱστορική ἀπόφαση τὴν ἀπέρριψε, διότι ἔκρινε ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ὑπὸ ἀναγνώριση Σωματείου «ἀντίκειται πρὸς τὴ δημόσια τάξη καὶ ἀσφάλεια, ἀφοῦ θέτει σὲ κίνδυνο τοὺς θεσμοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους» καὶ «προκαλεῖ σύγχυση τόσο στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας ὅσο καὶ διεθνῶς, στὰ Κράτη καὶ στοὺς λοιποὺς φορεῖς, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ συναλλαχθεῖ αὐτό, καθὼς καὶ ὅτι ἡ ἀναγνώριση τοῦ Σωματείου προσκρούει στὴν ἀνάγκη εἰρηνικῆς συμβίωσης τῶν πολιτῶν τῆς περιοχῆς καὶ κατ' ἐπέκταση τῆς γαλήνης τῆς χώρας».

Ἐπειτα ἀσκήθηκε ἀναίρεση, τὴν ὁποία καὶ ἀπέρριψε, τελικὰ, ὁ Α.Π. τὸ 2009, ἐπικυρώνοντας τὴν ἀπόφαση τοῦ Ἐφετείου.

Ἀξιοσημεῖωτο εἶναι, πὼς στὴ σύνθεση τοῦ Α.Π., καὶ μάλιστα ὡς Εἰσηγήτρια, συμμετεῖχε τότε καὶ ἡ κ. Βασιλικὴ Θάνου-Χριστοφίλου, πρῶν Ὑπηρεσιακὴ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδας (27.8.2015-

21.9.2015) και πρώην Πρόεδρος του Άρειου Πάγου (1.7.2015-30.6.2017), η οποία ανέλαβε τη θέση του νομικού συμβούλου του Πρωθυπουργού της Χώρας, δέκα μόλις ημέρες μετά τη συνταξιοδότησή της (η σύμβασή της λήγει στις 10.7.2019).

* * *

Τὰ βασικὰ σημεῖα τῆς Ἀπόφασης

Ἡ Ἀπόφαση ἐκκινεῖ μὲ τὸ σκεπτικὸ, ὅτι ἡ Ἑλλάδα βρίσκεται σὲ ἀντιπαράθεση μὲ τὸ κράτος τῶν Σκοπίων (FYROM), ἐξαιτίας τῆς **αὐθαίρετης καὶ ἱστορικὰ ἀτεκμηριώτης ἀξιώσεως** τοῦ τελευταίου νὰ ἀναγνωρισθεῖ διεθνῶς ὡς κράτος μὲ τὸ ὄνομα «Μακεδονία».

Στὴν συνέχεια, προκειμένου νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια ὡς πρὸς τὸ **σφετερισμὸ τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας** ἀπὸ τὸ νεοσυσταθὲν κράτος τῶν Σκοπίων (FYROM), τὸ ὁποῖο ἐπιχειρεῖ νὰ ἀποκτήσει ἐθνικὴ ταυτότητα μὲ **ὄνομα, πὸν ἀποτελεῖ ἱστορικὴ, πολιτιστικὴ καὶ ἐθνικὴ κληρονομιά τῆς Ἑλλάδας**, ἡ Ἀπόφαση ἐπισημαίνει συνοπτικὰ τὰ ἀκόλουθα ἱστορικὰ δεδομένα:

α. Ὁ ὄρος Μακεδονία, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, εἶναι ὄρος ἱστορικὸς καὶ γεωγραφικὸς καὶ **ὄχι ἐθνολογικὸς**.

Οἱ Μακεδόνες δὲν εἶναι, οὔτε ὑπῆρξαν κατὰ τὸ πρόσφατο καὶ τὸ ἀπώτερο παρελθόν, ἰδιαιτέρος ἐθνολογικὸς σχηματισμὸς. **Ἀπλῶς**, ὡς Μακεδόνες ὀνομάζονται ἀνέκαθεν οἱ κάτοικοι τῆς γνωστῆς ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα περιοχῆς τῆς ἐλληνικῆς Μακεδονίας, ὅπως ἀντίστοιχα ὀνομάζονται Θράκες οἱ κάτοικοι τῆς Θράκης, Θεσσαλοὶ οἱ κάτοικοι τῆς Θεσσαλίας κ.ο.κ., χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἀντίστοιχα θρακικὴ ἢ θεσσαλικὴ ἐθνικότητα.

• Ἐπομένως, Μακεδόνες κατὰ τὴν ἐθνικότητα δὲν ὑπάρχουν καὶ οὔτε μποροῦν νὰ «δημιουργηθοῦν», στὸ πλαίσιο τοῦ συλλογικοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ τῶν κατοίκων τῆς εὐρύτερης γεωγραφικῆς περιοχῆς τῆς Μακεδονίας.

β. Ὡς Ἕλληνες, οἱ ἀρχαῖοι Μακεδόνες χρησιμοποιοῦσαν τὴν ἴδια μὲ τοὺς Ἕλληνες τῆς νομίμου Ἑλλάδας γλῶσσα, πίστευαν στοὺς ἴδιους θεοὺς καὶ εἶχαν τὸν ἴδιο (ἐλληνικὸ) πολιτισμὸ.

Ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνας φιλόσοφος Ἀριστοτέλης ὑπῆρξε δάσκαλος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τὰ εὐρήματα τῆς Βεργίνας ἀποτελοῦν σταθμοὺς τῆς Παγκόσμιας Ἱστορίας καὶ στοιχεῖα τοῦ Παγκόσμιου Πολιτισμοῦ, πὸν ἀποδεικνύουν τὴν ἐλληνικότητα τῆς Μακεδονίας.

• **Αντίθετα, οί Σλάβοι**, δηλαδή τὰ διάφορα σλαβικά φύλα, ποὺ ἐμφανίσθηκαν στὴν περιοχή τῶν Βαλκανίων, βορείως τῆς Μακεδονίας, κατὰ τὸν 7ο μ.Χ. αἰῶνα, **δὲν ἔχουν καμία σχέση με τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας Μακεδόνες.**

γ. Λόγω τῆς ἐλευθέρας διακίνησης τῶν πληθυσμῶν, κατὰ τοὺς χρό-

νοὺς τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, εἶχαν ἐγκατασταθεῖ στὴν Ἑλλάδα, ιδίως στὴν περιοχή τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, Βούλγαροι, σλαβόφωνοι, ποὺ εἶχαν σλαβική ἐθνικὴ συνείδηση.

• **Μετὰ τὴν ὀριστικοποίηση τῶν συνόρων, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ αὐτοὺς διασκορπίσθηκαν στὴν περιοχή τῶν Σκοπίων ἢ μετανάστευσαν σὲ διάφορα κράτη.**

δ. Οἱ ὀλίγοι ἐναπομείναντες στὴν Ἑλλάδα καὶ συγκεκριμένα στοὺς Νομοὺς Φλώρινας καὶ Ἔδεσσας ἐδήλωσαν ἐλληνικὴ ἐθνικότητα καὶ ἔτσι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἔπαυσε νὰ ὑπάρχει θέμα σλαβικῆς μειονότητας.

Πρὶν ἀπὸ τὸ 1944 «Μακεδονία», ὡς σλαβικὸ κράτος, καὶ «μακεδονικὸ ἔθνος», ὡς ιδιαίτερη ἐθνότητα, ἦταν ἔννοιες παντελῶς ἄγνωστες.

Ἔως τότε, οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τῶν Σκοπίων δὲν εἶχαν οὔτε σερβικὴ οὔτε βουλγαρικὴ, παρὰ τὰ φιλοβουλγαρικὰ αἰσθήματα τῶν περισσότερων κατοίκων τῆς, καὶ πολὺ περισσότερο δὲν εἶχαν «μακεδονικὴ» ἐθνικὴ συνείδηση.

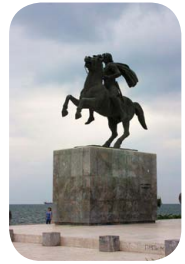
• **Τὴν τελευταία, τοὺς ἔπεισε νὰ τὴν ἀποκτήσουν ὁ Τίτο, προκειμένου νὰ ἀποκολλήσῃ τοὺς Σκοπιανοὺς ἀπὸ τὸ ἄρμα τῶν Βουλγάρων, ἔχοντας ὡς ἀπώτερο σκοπὸ τὴν σύσταση ἐνιαίου μακεδονικοῦ κράτους, ὑπὸ σλαβικὸ μανδύα, καὶ τὴν ἔξοδο τῆς χώρας τοῦ στὸ Αἰγαῖο.**

ε. Οὐδείς πολιτισμένος λαὸς μπορεῖ νὰ ἀνεχθεῖ τὴν πλαστογράφηση τῆς Ἱστορίας του.

Στὴν προσπάθεια αὐτὴ τῶν Σκοπίων, ποὺ ἄρχισε μετὰ τὴν διάσπαση τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἀφότου τὸ κράτος τῶν Σκοπίων ἀπέκτησε ὄντοτητα, τὸ ἔτος 1991, ἐντάσσεται ἡ διάδοση ἰδεῶν ἀπὸ διάφορους ἐθνικιστὲς μετανάστες, οἱ ὁποῖοι, μέσῳ ὀργανώσεων καὶ σωματείων, ποὺ δροῦν κυρίως στὸ ἐξωτερικὸ (Αὐστραλία, Καναδᾶ, ΗΠΑ), μὲ ὁμιλίες, συγκεντρώσεις, ἐκδηλώσεις πολιτιστικῆς κ.λπ. παραπληροφοροῦν τὸ κοινὸ, δημιουργώντας ἐσφαλμένους περὶ ὑπάρ-

ξεως «μακεδονικοῦ» ἔθνους καὶ πολιτισμοῦ, «μακεδονικῆς» γλῶσσας καὶ συνείδησης.

• Παράλληλα, καλλιεργοῦν καὶ τὴν ἰδέα τοῦ «ἀλτρωτισμοῦ», ὅπως προεκτέθηκε, ἐπιχειρώντας νὰ δημιουργήσουν ἀποσχιστικὲς τάσεις, θέτοντας καὶ τὸ ἀνύπαρκτο θέμα τῆς λεγόμενης «μακεδονικῆς μειονότητας» πὸ ζεῖ στὴν Ἑλλάδα.

Ἄν ὑπάρχει μακεδονικὸ ἔθνος καί, κατὰ συνέπεια, μακεδονικὸς πολιτισμὸς καὶ μακεδονικὴ γλῶσσα «MAKEDONCKI».

Οὔτε ὑφίσταται στὴν Ἑλλάδα «μακεδονικὴ μειονότητα».

• Εἶναι αὐτονόητο, ὅτι ἓνα μωσαϊκὸ ἔθνοτήτων δὲν μπορεῖ, σὲ ἐξήντα χρόνια, νὰ ἀποκτήσει ἐθνολογικὴ ὄντοτητα, στηριζόμενο σὲ χαλκευμένα ἱστορικὰ στοιχεῖα.

«Πλήρως αἰτιολογημένες» - «Πλήρως ἀμερόληπτη»

Στὸ μεταξὺ, τὰ πρόσωπα τοῦ ὑπὸ ἴδρυση Σωματείου δικαιοῦθηκαν ἀπὸ τὸ Δικαστήριον τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τὸ ὁποῖο ἀποφάνθηκε, ὅτι ἡ ἄρνηση ἐγγραφῆς τοῦ Σωματείου στὶς Ἐθνικὲς Ἀρχὲς ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνεταιρίζεσθαι καὶ κυρίως, διότι δὲν εἶχαν ἀκόμη ἀναπτύξει δράση γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ κριθεῖ, ὅτι ἀπειλεῖ τὴν δημόσια εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια. Σὲ κάθε, δέ, περίπτωσι, ὑποστήριξε πὼς ἂν ἀνέπτυσσε τέτοια δράση, οἱ Ἐθνικὲς Ἀρχὲς δὲν ἦταν ἀφοπλισμένες καὶ θὰ μπορούσαν νὰ ἀποφασίσουν τὴ διάλυσή του.

Ἰδιαίτερης σημασίας χρῆζει ἡ διαπίστωση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, ὅτι δὲν ἐντοπίστηκαν ἐνδείξεις ἀθαιρεσίας κατὰ τὴν διεξαγωγὴ τῆς διαδικασίας, ὅπως ἐπικαλοῦνταν οἱ προσφεύγοντες, καὶ ἐπὶ πλέον, ὅτι οἱ Ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐφετείου ἦταν πλήρως αἰτιολογημένες καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου πλήρως ἀμερόληπτη.

Ἐπισημαίνεται δέ, ὅτι ἡ Πολιτεία δὲν προσέβαλε τὴν Ἀπόφαση, ὑποβάλλοντας αἴτημα ἐπανεξέτασης, ὅπως ἀνακοινώθηκε τὴν 9η.10.2015.

* * *

Ἡ Δικηγόρος, πὸ ἔφερε στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας τὴν ἐν λόγῳ Ἀπόφαση, κ. Ἀριάδνη Νούκα, δήλωσε στὸν «Ε.Τ.»:

«Οἱ Ἀποφάσεις τόσο τοῦ Ἀρείου Πάγου ὅσο καὶ τοῦ Ἐφετείου εἶναι ἱστορικὲς καὶ ἐκδόθηκαν ἀπὸ ἐξαιρετικὸς δικαστές.

Τὰ ἐλληνικὰ Δικαστήρια ἐπικύρωσαν τὴν μοναδικὴ ἱστορικὴ ἀλήθεια, πὸ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ἐλληνι-

κότητα της Μακεδονίας και την *άνυπαρξία* ιδιαίτερης “μακεδονικής” γλώσσας και “μακεδονικού” έθνους, που προωθούσαν προπαγανδιστικά όλα αυτά τα χρόνια οι Σκοπιανοί.

Η χαρακτηριστική δικανική παραδοχή, ότι ένα μωσαϊκό έθνοτήτων δεν μπορεί, σε *έξηντα χρόνια*, να αποκτήσει *έθνολογική οντότητα*, *στηριζόμενο σε χαλκευμένα ιστορικά στοιχεία*, είναι *απόλυτα ακριβής*.

Στὸ σημείο αὐτὸ συνάδει καὶ ἡ ὑπενθύμιση τῆς Ἐπιστολῆς τῶν 373 Ἀκαδημαϊκῶν ἐγνωσμένου κύρους ἀνὰ τὸν κόσμον πρὸς τὸν τότε πρόεδρο τῶν ΗΠΑ, Μπαράκ Ὀμπάμα, οἱ ὁποῖοι ἔκαναν λόγο γιὰ *ιστορική ἀταξία* καὶ τοῦ ἐπισήμαναν, ὅτι οἱ Σκοπιανοὶ διεκδικοῦν τὸ ὄνομα γιὰ νὰ σφετεριστοῦν τὴν Ἱστορία καὶ τὸν Μέγα Ἀλέξανδρο καὶ ὅτι αὐτὸ ἐγκυμονεῖ σοβαρότατους κινδύνους.

Θεωρῶ ὅτι ἂν θέλουμε μὲ μία φράση νὰ δώσουμε τὴν διάσταση τῶν πραγμάτων, αὐτὴ δὲν θὰ ἦταν ἄλλη ἀπὸ τὴν δικανικὴ κρίση, ὅτι οὐδεὶς *πολιτισμένος λαὸς μπορεῖ νὰ ἀνεχθεῖ τὴν πλαστογράφηση τῆς Ἱστορίας του*».

(*) Βλ. <https://www.eleftherostypos.gr/politiki/250642-apokleistiko-bomba-apo-ton-areio-pago-gia-to-skopiano/>. • Ἐφημερ. «Ἐλεύθερος Τύπος». Τῆς Ἰωάννας Φεντούρη. Ἀπὸ τὴν ἐντυπὴ ἐκδοση. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

